

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/146/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210214445
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1210214445.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka, v právnej veci žalobcu: H. R., Q.. XX.XX.XXXX, U. Y. XXX, J. R. U., zast. Advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s. r. o., Hlavná 6, Šaľa, proti žalovanému: Z.. J. N., Q.. XX.X.XXXX, U. U. X, U., zast. advokátkou JUDr. Jankou Hazlingerovou, Čapkova 8, Bratislava, o zaplatenie 16.597,- eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 7. novembra 2016 č. k. 45C/118/2010-203, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 597,- eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 1.10.2011 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úroku z omeškania od 29.9.2011 do 31.9.2011 žalobu zamietol. Žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania.

2/ Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca dňa 29. 9. 2008 uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu, na základe ktorej od žalovaného kúpil nehnuteľnosť zapísané na LV pre X.. Ú.. U. - N. Č.. XXXX G. R.. Č.. XXXX/X - M. T. T. XXX J., G. R.. Č.. XXXX/X - M. T. T. XXX J.. Žalovaného zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 2. 9. 2008 J. X.. Predávajúci a kupujúci si v článku III. bod 1. a 2. tejto zmluvy dohodli kúpnu cenu vo výške 500.000,- Sk. Jej splatnosť bola dojednaná tak, že jednu splátku vo výške 100.000,- Sk zaplatí kupujúci pri podpise zmluvy do rúk splnomocneného predávajúceho a druhú splátku vo výške 400.000,- Sk zaplatí kupujúci najneskôr do 31. 8. 2008 tak, že vloží túto časť kúpnej ceny do depozitu sprostredkovateľa DAM-TRADING, s.r.o., a to v hotovosti alebo na účet. Žalovaný následne podal žalobu o neplatnosť kúpno predajnej zmluvy a zároveň sa domáhal toho, aby prokurátor podal protest proti vloženiu predmetnej kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Na základe protestu prokurátora bol vklad vlastníckeho práva do katastra zamietnutý a ako vlastník je v katastri opätovne zapísaný žalovaný, ktorý z tohto dôvodu vzal žalobu o neplatnosť zmluvy späť. Vzhľadom na skutočnosť, že sa obnovil pôvodný vlastnícky vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom prevodu, za ktoré žalobca zaplatil 500.000,- Sk splnomocnenému zástupcovi žalovaného - X., bol žalovaný vyzvaný na vrátenie tejto sumy. Žalobca sa svojou žalobou proti žalovanému domáhal vrátenia kúpnej ceny 500.000 Sk (16.597 eur), keď tvrdil, že žalovaný splnomocnil J. X. na prevzatie kúpnej ceny, ktorú X. aj prevzal a teda v zmysle § 32 ods. 2 Obč. zák. za vrátenie kúpnej ceny zodpovedá žalovaný.

3. Žalovaný plnomocenstvom zo dňa 2.9.2008 splnomocnil J. X., aby ho zastupoval pri všetkých právnych úkonoch spojených s predajom pozemkov v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré nadobudol Darovacou zmluvou T-XXXX/XXXX zo dňa 26.2.2007. Ďalej plnomocenstvo obsahovalo 10 nasledovných bodov: 1. dohodnutie zmluvných podmienok pri predaji nehnuteľnosti, 2. dohodnutie kúpnej ceny, 3. podpísanie zmluvy o budúcej zmluve, 4. prevzatie výpisu z listu vlastníctva s vyznačenými akýmikoľvek plombami, 5. prevzatie kúpnej zmluvy s vyznačením povolenia vkladu, 6. podpísanie a podanie návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, 7. zastupovanie vlastníka v konaní pred správou katastra, 8. prevzatie rozhodnutia správy katastra + prevzatie výpisu z listu vlastníctva, 9. podanie odvolania proti rozhodnutiu správy katastra, vzdanie sa odvolania, 10. prevzatie kúpnej ceny. Z výpisu z účtu spoločnosti DAM- TRADING s.r.o. vyplynulo, že dňa 3.10.2008 bola prijatá platba od H. R. (úhrada za pozemok) v sume 400.000,-Sk a dňa 8. 10. 2008 previedla spoločnosť DAM-TRADING s.r.o. sumu 400.000,- Sk na účet vedený v Dexia banke, Č.. Ú.. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca listom zo dňa 26. 9. 2011, podaným na pošte dňa 27. 9. 2011, v súlade s § 517 ods. 1 Obč. zák. odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 29. 9. 2008 z dôvodu, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť, hoci bol k plneniu vyzvaný. Zároveň vyzval žalovaného, aby mu do 3 dní od doručenia odstúpenia od zmluvy vrátil kúpnu cenu 500.000,- Sk (16.597,- eur). Žalovaný tvrdil, že splnomocnil J. X. k taxatívne vymenovaným právnym úkonom, ktoré mohol J.. X. na základe plnej moci v mene splnomocniteľa vykonať. V tejto plnej moci nie je udelená plná moc na podpísanie kúpnej zmluvy. Ak teda p. X. podpísal kúpnu zmluvu dňa 29. 9. 2008, nekonal tak v mene žalobcu, ale vo svojom vlastnom mene. Poukázal na ust. § 33 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého je nutné konanie R.. X. posudzovať ako prekročenie oprávnenia splnomocnenca konať za splnomocniteľa, v dôsledku čoho takýmto úkonom nemohol byť žalobca zaviazaný. V záväzkovom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nikdy nedošlo a preto žalovaný namietol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v konaní.

4. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 29. 9. 2008 bola uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, pričom kúpnu zmluvu za predávajúceho podpísal J. X. ako splnomocnený zástupca. V konaní nebolo sporné, že žalovaný splnomocnil J. X. na úkony spojené s predajom sporných nehnuteľností, sporný však bol rozsah tohto splnomocnenia a to najmä to, či J. X. bol oprávnený za žalovaného aj uzatvoriť a podpísať kúpnu zmluvu. Súd sa v predmetnom konaní stotožnil so závermi uvedenými v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 7C/108/2010-179 zo dňa 11. 4. 2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/442/2015-438 zo dňa 21. 3. 2016, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že je nepochybné, že každá osoba sa môže dať pri právnom úkone zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Treba však odlišovať dohodu o plnej moci, čo je dvojstranný právny úkon uzatvorený medzi splnomocniteľom a splnomocnencom a plnú moc resp. plnomocenstvo, čo je jednostranný prejav vôle adresovaný tretím osobám, ktorým splnomocniteľ voči nim osvedčuje existenciu a rozsah splnomocnencovho oprávnenia za neho konať. Tretie osoby, pokiaľ neboli prítomné pri uzatváraní dohody o plnej moci medzi splnomocniteľom a splnomocnencom, sa môžu dozvedieť o rozsahu splnomocnencovho oprávnenia konať za splnomocniteľa iba z obsahu plnomocenstva. Pokiaľ žalovaný teda mal v úmysle splnomocniť J. X. iba na určité právne úkony spojené s predajom nehnuteľností, pričom medzi tieto úkony nemalo patriť uzatvorenie a podpísanie kúpnej zmluvy, mal to v záujme právnej istoty tretích osôb, jednoznačne v plnomocenstve vyjadriť. Z obsahu plnomocenstva udeleného žalovaným J. X. dňa 2.9.2008 pritom vyplýva, že ho splnomocnil na zastupovanie pri všetkých právnych úkonoch spojených s predajom pozemkov v jeho výlučnom vlastníctve. V druhej časti plnomocenstva je síce vymenovaných 10 konkrétnych úkonov súvisiacich s predajom nehnuteľností, avšak pri absencii akéhokoľvek slova či vety uvádzajúcich tento výpočet právnych úkonov (napr. "a to konkrétne", "a to výlučne", "a to" a pod.) resp. absencie negatívneho vymedzenia úkonu/úkonov, na ktoré žalovaný J. X. nesplnomocnil (napr. "okrem podpísania/uzavretia kúpnej zmluvy"), pri formulácii prvej časti plnomocenstva („aby ma zastúpil pri všetkých právnych úkonoch spojených s predajom pozemkov“), nie je možné z tohto plnomocenstva vyvodiť, že sa jedná o taxatívne vymedzenie právnych úkonov, na ktoré bol J..X. splnomocnený. Skôr sa dá vyvodiť, že malo ísť o príkladný výpočet právnych úkonov. Z tohto plnomocenstva je teda zrejmé, že J. X. bol splnomocnený na všetky právne úkony spojené s predajom pozemkov, vrátane podpísania kúpnej zmluvy. Opačný výklad by bol v rozpore s jazykovým vyjadrením plnomocenstva (aj keby prípadne zodpovedal vôli žalovaného). Z plnomocenstva zo dňa 2. 9. 2008 vyplýva, že J. X. bol splnomocnený na všetky právne úkony spojené s predajom pozemkov žalovaného, a teda bol splnomocnený aj na uzatvorenie a podpísanie kúpnej zmluvy. Pokiaľ teda kúpnu zmluvu zo dňa 29. 9. 2008 podpísal, konal pritom za žalovaného, a teda z podpísanej

kúpnej zmluvy vznikli práva a povinnosti priamo žalovanému. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy. Ak by sa aj súd stotožnil s tvrdením žalovaného, že J.. X. nespĺnomocnil na podpísanie kúpnej zmluvy, pokiaľ by tento kúpnu zmluvu napriek tomu podpísal, išlo by o prekročenie jeho oprávnenia. V takom prípade, pokiaľ by žalovaný týmto právnym úkonom nechcel byť viazaný, mal bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o tomto prekročení dozvedel, oznámiť žalobcovi svoj nesúhlas. Ako sám uviedol, o celom tomto spore sa dozvedel až na príslušnom katastrálnom úrade, niekedy koncom roku 2008, kedy okamžite podal trestné oznámenie na R.. X. a následne žalobu o určenie neplatnosti zmluvy dňa 17. 2. 2009 na tunajší súd. Súd mal za to, že takýto časový odstup nemožno považovať za konanie „bez zbytočného odkladu“, a preto je potrebné mať za to, že ak aj išlo o prekročenie oprávnenia zo strany J.. X., žalovaný, keďže svoj nesúhlas žalobcovi neoznámil bez zbytočného odkladu, prekročenie schválil (ide o nevyvrátiteľnú domnienku - § 33 ods. 1 OZ). Medzi účastníkmi konania bola teda uzatvorená platná kúpna zmluva. Z kúpnej zmluvy majú kupujúci aj predávajúci navzájom postavenie veriteľa aj dlžníka. Predávajúci je povinný previesť vlastnícke právo k predmetu kúpy na kupujúceho a v tomto smere je kupujúci vo vzťahu k nemu veriteľom a predávajúci dlžníkom a kupujúci je povinný zaplatiť kúpnu cenu, a v tomto smere je vo vzťahu k predávajúcemu dlžníkom a predávajúci vo vzťahu k nemu veriteľom. Žalobca zaplatil celú kúpnu cenu dohodnutú v zmluve J.. X., ktorý bol na to splnomocnený žalovaným, a to časť v hotovosti do jeho rúk, čo potvrdil J.. X. podpisom zmluvy, a zvyšok prevodom na účet cez sprostredkovateľa, čo bolo preukázané výpisom z účtu. Žalovaný však na žalobcu vlastnícke právo k predmetu zmluvy nepreviedol, keďže pôvodne síce bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu, avšak napokon na základe protestu prokurátora došlo k zrušeniu rozhodnutia o povolení vkladu a vlastníkom predmetných nehnuteľností zostal žalovaný. Je potom zrejmé, že žalobca mal právo v súlade s § 517 ods. 1 OZ odstúpiť od kúpnej zmluvy, keďže žalovaný nespĺnil svoj záväzok zo zmluvy napriek tomu, že žalobca svoj záväzok splnil v celom rozsahu. Súd preto považoval odstúpenie od zmluvy zo dňa 26. 9. 2011 za platné a v súlade so zákonom. Odstúpením od zmluvy sa kúpna zmluva od začiatku zrušila. Podľa § 457 OZ bol teda každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže žalovaný zostal vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, bol povinný vrátiť žalobcovi celú zaplatenú kúpnu cenu. Skutočnosť, že kúpna cena bola vyplatená splnomocnencovi žalovaného, ktorý potom podľa tvrdenia žalovaného, mu túto kúpnu cenu ani jej časť nevyplatil, pritom nemá žiaden vplyv na povinnosť žalovaného, vrátiť kúpnu cenu žalobcovi, nakoľko keď pán X. prevzal kúpnu cenu, urobil tak v mene žalovaného. Je pritom vecou žalovaného ako sa so svojim splnomocnencom vysporiada, nakoľko ide o ich dvojstranný vzťah.“ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 16.597 eur z titulu vrátenia kúpnej ceny, resp. vydania bezdôvodného obohatenia. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „Keďže žalovaný sa dostal so zaplatením dlhu do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v súlade s § 121 ods. 3, § 517 ods. 2, § 563 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca odvodzoval omeškanie žalovaného od odstúpenia od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené dňa 28. 9. 2011, pričom v ňom žalobca určil lehotu na plnenie tri dni odo dňa jeho doručenia. Tretí deň lehoty pripadol na 31. 9. 2011 a teda žalovaný sa dostal do omeškania až dňa 1. 10. 2011. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania od 1. 10. 2011 a nie od 29. 9. 2011 a vo zvyšku (za obdobie od 29. 9. 2011 do 31. 9. 2011) jeho žalobu v časti príslušenstva zamietol.“

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobu zamietne. Zotrval na tvrdení, že plnou mocou z 2. 9. 2008 J. X. nespĺnomocnil na podpísanie predmetnej kúpnej zmluvy a ak tak J.. X. urobil, konal vo svojom mene a nie v mene zastúpeného. V uvedenej plnej moci sa uvádza, že splnomocnenec môže prevziať kúpnu cenu za žalovaného, čo však neznamená, že mohol prevziať kúpnu cenu na základe kúpnej zmluvy, ktorú žalovaný neuzavrel. Ak kúpnu cenu splnomocnenec prevzal, vykonal tento úkon vo svojom mene a nie v mene žalovaného. Ďalej žalovaný v odvolaní poukázal na to, že žalobca mu žiadne finančné plnenie nikdy neposkytol a záväzkový vzťah vznikol medzi J. X. a žalovaným. Kúpna zmluva medzi žalobcom a žalovaným podľa žalovaného nikdy nevznikla. Ďalej žalovaný vytkol súdu prvej inštancie, že sa nevysporiadal z jeho námietkou, že kúpna cena 500.000 Sk bola neprimerane nízka vzhľadom na výmeru a druh prevádzaných nehnuteľností. Ich tržová cena bola v tom čase minimálne 5.000.000 Sk.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie (výrok I.), prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. V prejednávanej veci bolo sporné, či splnomocnenec J. X.Š. bol na základe plnej moci udelenej žalovaným oprávnený uzavrieť (podpísať) predmetnú kúpnu zmluvu a či J.. X. ako splnomocnenec neprekročil oprávnenie vyplývajúce z plnej moci s následkami upravenými v ust. § 33 Obč. zák. K tomu treba uviesť, že ak splnomocnenec prekročí svoje oprávnenie vyplývajúce z plnej moci (na jeho strane ide o exces), je splnomocniteľ viazaný právnymi účinkami tohto prekročenia iba vtedy, ak toto prekročenie dodatočne schváli (tzv. ratihabícia). Toto dodatočné schválenie znamená, že vznikajú rovnaké právne účinky, ako keby bol právny úkon už pôvodne urobený splnomocnencom v rozsahu jeho oprávnenia (ide preto o právne účinky právneho úkonu ex tunc a nie až od jeho schválenia). Ak splnomocniteľ neoznámil osobe, s ktorou splnomocnenec jednal, svoj nesúhlas bez zbytočného odkladu po tom, čo sa sám o prekročení oprávnenia dozvedel, uplatní sa nevyvrátiteľná právna domnienka, že prekročenie schválil (lehotá bez zbytočného odkladu je otázkou posúdenia konkrétneho prípadu). Ak splnomocnenec pri jednaní s treťou osobou prekročí oprávnenie jednať za splnomocniteľa alebo ak dokonca niekto jedná s treťou osobou bez plnej moci, je taký splnomocnenec zaviazaný voči tomu, s kým sa jednalo, t. j. s treťou osobou, sám. To však neplatí, ak splnomocniteľ alebo ten, za koho bolo jednané, právny úkon bez zbytočného odkladu schválil (ratihabícia).

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie v ods. 37. a 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku vysvetlil, na akom základe vychádzal z toho, že splnomocnenec J. X. bol splnomocnený okrem iného i na uzavretie (podpísanie) kúpnej zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v celom rozsahu a poukazuje na ne. Odvolací súd dodáva, že z formulácie plnomocenstva z 2. 9. 2008 („aby ma zastúpil pri všetkých právnych úkonoch spojených s predajom pozemkov...“) možno vyvodíť, že toto plnomocenstvo sa vzťahovalo aj na uzavretie (podpísanie) predmetnej kúpnej zmluvy. Vzhľadom na túto formuláciu je správny názor súdu prvej inštancie, že pod bodmi 1. až 10. plnomocenstva sú iba príkladmo uvedené jednotlivé právne úkony, na ktoré sa plnomocenstvo vzťahovalo. Takýto výklad predmetného plnomocenstva je podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s tým, že prípadná nejednoznačnosť formulácií obsiahnutých v predmetnej plnej moci nemôže byť na ťarchu žalobcov, ktorý túto plnú moc nespisoval a ktorý pri uzavieraní kúpnej zmluvy bol v dobrej viere v to, že ak táto plná moc oprávňuje splnomocnenca J.. X. zastupovať žalovaného „pri všetkých právnych úkonoch spojených s predajom pozemkov R.. Č.. XXXX/X G. R.. Č.. XXXX/X“, oprávňuje ho i na uzavretie predmetnej kúpnej zmluvy. Možno teda uzavrieť, že J.. X. ako splnomocnenec žalovaného tým, že podpísal predmetnú kúpnu zmluvu, neprekročil oprávnenie vyplývajúce z plnej moci zo dňa 2. 9. 2008, konal teda v mene žalovaného a kúpna zmluva bola riadne uzavretá. Keďže žalovaný nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu z kúpnej zmluvy previesť na žalobcu vlastnícke právo k predmetným pozemkom, žalobca oprávnené od tejto kúpnej zmluvy odstúpil podľa § 517 ods. 1 Obč. zák. Odstúpením od kúpnej zmluvy sa táto podľa § 48 ods. 2 Obč. zák. od počiatku zrušila a jej Obč. zák., účastníkom - žalobcovi a žalovanému vznikla vzájomná reštitučná povinnosť v zmysle § 457 Obč. zák., teda povinnosť navzájom si vrátiť všetko, čo podľa tejto zmluvy dostali. Keďže žalobca sa nestal vlastníkom predmetných pozemkov, zostala tu iba povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi kúpnu cenu 500.000 Sk (16.597 eur). Kúpnu cenu je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom tu ide o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Obč. zák.). Na margo odvolacej argumentácie žalovaného, že žalobca nepreukázal, že sumu 100.000 Sk zaplatil pri podpise kúpnej zmluvy, odvolací súd poukazuje na vyjadrenie samotného žalovaného z 18. 10. 2011 k žalobe (č. I. 29 - 32), v bode 3. ktorého žalovaný uviedol, že „žalobca zaplatil sumu vo výške 500.000 Sk (16.597 eur), ktorú vymáha v predmetnom spore, na účet J. X., ktorý túto sumu prevzal a túto si celú ponechal.“ Je právne bezvýznamné, aká kúpna cena bola v predmetnej kúpnej zmluve dojednaná, pretože v tomto ohľade nebola zmluvná sloboda účastníkov predmetnej kúpnej zmluvy ničím obmedzená.

11. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel (výrok I.). Z toho dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

12. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá (výrok II.), nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).